

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/181/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316213559
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1316213559.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobcu: M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. H., Q. X, štátny občan SR, v zastúpení: JUDr. Igor Klamár, advokát, AK v Bratislave, Družstevná 5, proti žalovanému: U. N., W. XX.XX.XXXX, bytom K.W. T. H., T. XX, štátny občan SR, v zastúpení: JUDr. Helena Hynková, AK v Bratislave, Radničné námestie 7/B, o určenie zániku nájomnej zmluvy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 44C/208/2016-121 zo dňa 31. januára 2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o určenie, že zmluva o nájme nehnuteľností zo dňa 30.10.1996, uzatvorená medzi R. N. a Y. N. ako prenajímateľmi s U. N. ako nájomcom, predmetom, ktorej sú pozemky parc. č. XXX/XXX, záhrady vo výmere XXX Y., parcely registra " C", parc. č. XXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX Y., parcela registra " C" a rodinný dom č. súp. XXXX, postavený na pozemku parc. č. XXX/XXX je zmluvou nepomenovanou, uzatvorenou podľa § 51 Občianskeho zákonníka a zanikla naplnením účelu - vybudovaním nadstavby rodinného domu.

1.1. Súd prvej inštancie vychádzal z tvrdenia žalobcu, že je výlučným vlastníkom pozemkov parc. č. XXX/XXX, záhrady vo výmere XXX Y., parcely registra " C", parc. č. XXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX Y., parcela registra " C" a podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/2 rodinného domu súp. č. XXXX, postavenom na pozemku parc. č. XXX/XXX. Podielovým spoluvlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 k rodinnému domu je žalovaný. Žalobca nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam darovacou zmluvou zo dňa 14.07.2014 od svojej manželky H. F., rod. N., ktorá nehnuteľnosti nadobudla na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. 31D 931/02, Dnot 209/2002 zo dňa 07.05.2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.05.2003. Dňa 30.10.1996 uzatvorili rodičia žalovaného R. N. a Y. N. ako prenajímatelia so žalovaným ako nájomcom nájomnú zmluvu. Podľa článku II. nájomnej zmluvy prenajímatelia prenechali žalovanému nehnuteľnosti do užívania za účelom vybudovania nadstavby rodinného domu - samostatnej bytovej jednotky. V zmysle článku III. nájomnej zmluvy sa zmluvné strany dohodli na dobe nájmu v trvaní 99 rokov. Nájomná zmluva bola na žiadosť žalovaného zapísaná na LV č. XX a LV č. XXXX v časti " iné údaje ". Žalovaný nadstavbu rodinného domu zrealizoval na základe stavebného povolenia a obec K. T. H. dňa 19.11.2003 vydala rozhodnutie, ktorým povolila užívanie stavby. Žalovaný nad rámec nájomnej zmluvy a bez stavebného povolenia zrealizoval na pozemku č. XXX/XXX stavbu stolárskej dielne a túto začal využívať na podnikanie. Na svoje podnikanie začal žalovaný využívať aj samostatne stojacu garáž a príslahlé pozemky, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu. Za užívanie týchto nehnuteľností žalovaný odmietol predchádzajúcej vlastníčke

nehnutelnosti platiť nájomné a preto podala žalobu na Okresný súd Pezinok. Voči rozsudku sp. zn.

9 C 325/10 - 136 zo dňa 16.10.2013 na základe odvolania žalobkyne Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 8Co 689/2013 - 151 predmetný rozsudok zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že nájomná zmluva je zmluvou nepomenovanou, uzavretou podľa § 51 Občianskeho zákonníka, účelom, ktorej bolo vybudovanie nadstavby rodinného domu a garáže na predmetných nehnuteľnostiach, prenechaných žalovanému za týmto účelom do bezplatného užívania a preto pokiaľ žalovaný vybuďoval nadstavbu rodinného domu a garáže, došlo tým k naplneniu účelu predmetnej zmluvy a teda k splneniu jeho záväzku, čo je jedným z dôvodov zániku záväzkového vzťahu bez ohľadu na to, že zmluva bola uzavretá na 99 rokov. Zároveň vyslovil právny názor, že pokiaľ žalovaný po vybudovaní nadstavby rodinného domu a následne i garáže a stolárskej dielne postavených na pozemkoch patriacich do výlučného vlastníctva žalobkyne užíva pozemky za účelom vykonávania svojej podnikateľskej činnosti, ide v danej veci z jeho strany o užívanie cudzieho pozemku bez právneho dôvodu. Z uvedených dôvodov žalobca má zato, že predmetná nájomná zmluva zanikla splnením účelu, na ktorý bola uzavretá - t. j. vybudovaním nadstavby rodinného domu, ktorý bol skolaudovaný dňa 19.11.2003. Žalobca naliehavý právny záujem na požadovanom určení odôvodnil tým, že bez rozhodnutia súdu v predmetnej veci je žalobca v právnej neistote ohľadne existencie nájomnej zmluvy a zároveň nie je možný výmaz poznámky v časti " iné údaje z listu vlastníctva č. 11 a č. XXXX, k. ú. S.. Súčasný stav zároveň bráni žalobcovi vo výkone jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

1.2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil s poukazom na ust. § 137 zák. č. 160/2015 Z.z. C.s.p., v dôsledku čoho konštatoval, že určovací žaloba má preventívny charakter a žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení vtedy, ak k porušeniu jeho práva (zatiaľ) nedošlo, avšak jeho právo je neisté alebo ohrozené. V prípade žalobcu súd má za to, že žalobcom zdôvodňovaný naliehavý právny záujem na požadovanom určení nie je daný. Medzi stranami sporu prebieha niekoľko súdnych sporov týkajúcich sa nezhôd v užívaní spoločných nehnuteľností, rieši sa tiež otázka veľkosti spoluvlastníckych podielov na stavbách, nakoľko žalobca bráni žalovanému v zápise nadstavby do vlastníctva žalovaného. Nie je sporné vlastníctvo nadstavby, ale žalovaný má podiel aj na rodinnom dome, na ktorom vybuďoval nadstavbu a sporné je aj vlastníctvo ostatných stavieb vybudovaných na predmetnom pozemku. Za tejto situácie žalobcom požadované určenie nie je spôsobilé vyriešiť právne vzťahy medzi stranami sporu. Taktiež výmaz poznámky z listu vlastníctva nepreukazuje naliehavý právny záujem na určení zániku nájomnej zmluvy.

1.3. Ďalej uviedol, že pokiaľ by sa posudzovala žaloba v zmysle § 137 písm. d) C.s.p. ako žaloba o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu, aj v tomto prípade by bolo potrebné žalobu žalobcu zamietnuť, nakoľko existencia nájomnej zmluvy (v tomto prípade konštatovanie jej zániku splnením) je určením existencie právnej skutočnosti, pričom nová právna úprava Civilného sporového poriadku pripúšťa takúto žalobu iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu, čo v tomto prípade nie je splnené, preto z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení žalobu ako nedôvodnú zamietol.

1.4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. s tým, že priznal úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobcom, pričom podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozsudok v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca, vytýkajúc súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie v otázke naliehavého právneho. Taktiež vytkol súdu prvej inštancie, že jeho konštatovanie o tom, že medzi stranami sporu prebieha niekoľko súdnych sporov týkajúcich sa nezhôd k užívaniu spoločných nehnuteľností nezodpovedajú právnenému stavu v čase rozhodovania prvoinštančného súdu. Medzi žalobcom a žalovaným je toho času vedené jediné súdne konanie predmetom, ktorého je platenie nájomného za užívania pozemkov vedené na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 9C 325/2010 vo veci ktorej súd prvej inštancie rozhodol a v dôsledku, odvolania sa vec nachádza na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 8Co 181/2017. Žiadne iné súdne konania v súčasnosti medzi stranami sporu neprebiehajú a preto nekorešponduje konštatovanie súdu, že za tejto situácie žalobcom požadované určenie nie je spôsobilé vyriešiť právne vzťahy medzi stranami sporu reálnemu stavu. Práve požadované určenie zániku nájomnej zmluvy je jediné možné východisko doriešenia právnych vzťahov sporových strán. Zmluva o nájme nehnuteľnosti je zmluvou nepomenovanou zanikla naplnením jej účelu vybudovaním nadstavby rodinného domu. Týmto názorom sa stotožnil aj Krajský súd v Bratislave v uznesení sp. zn. 8Co 689/2013 a bez súdneho rozhodnutia určenia zániku nájomnej

zmluvy je zásadným spôsobom žalobca obmedzený vo výkone svojho vlastníckeho práva. Z uvedeného dôvodu navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi náhradu trov v plnom rozsahu.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že je pravdou že v súčasnosti medzi stranami prebieha len súdny spor o určenie nájomného za užívanie pozemku. Dokazovaním bolo preukázané, že účastníci zmluvy mali záujem predmetnou zmluvou dlhodobo upraviť práva a povinnosti k predmetu nájmu k pozemkov a stavbám tak, aby ich mohol žalovaný bezodplatne užívať spoločne s prenajímateľmi, t.j. s rodičmi, ktorí si počas života mienili zachovať vlastnícke právo, ale aj umožniť žalovanému výstavbu - nadstavbu rodinného domu. Žalovaný potreboval mať zabezpečený spôsob spoločného užívania nehnuteľnosti vo vlastníctve prenajímateľov tak, aby nevznikli problémy s užívaním jeho nadstavby. Tvrdenie, že účelom zmluvy bolo len povolenie pre stavebné konanie je nelogické. Nájomnú zmluvu považuje za platnú, v súlade s prejavom vôle a stavom v čase jej uzatvorenia. Z uvedených dôvodov navrhuje aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobca v replike uviedol, že predmetná nájomná zmluva bola uzatvorená len na účely stavebného konania. Ak by bola nájomná zmluva stále platná, bol by žalovaný výlučným užívateľom pozemkov a stavieb, ktoré sú predmetom nájomnej zmluvy a takýto spôsob užívania by bol v absolútnom rozpore s vôľou prenajímateľov pri uzatváraní nájomnej zmluvy. Zotrúva na tvrdení, že nájomná zmluva je zmluvou nepomenovanou a zanikla naplnením účelu, t.j. vybudovaním nadstavby rodinného domu.

5. Žalovaný v duplike zotrval na svojich doterajších tvrdeniach, že nájomná zmluva je platná a preto navrhuje aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie žalobu zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, je toto rozhodnutie vecne správne.

7. Podľa § 137 C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

8. Všeobecným predpokladom, aby súd žalobe vyhovel, a to akéhokoľvek druhu, či už žalobe na plnenie, alebo určovacej žalobe, je právny záujem. Žalobca musí naliehavý právny záujem preukazovať pri určení či tu právo je alebo nie je, okrem prípadov, ak právny záujem vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. c/ C.s.p.). Existencia právneho záujmu na požadovanom určení je teda podmienkou prípustnosti žaloby. V prípade, že žalobca sa domáha určenia právnej skutočnosti, tento musí vyplývať z osobitného predpisu (§ 137 písm. d/ C.s.p.). Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť, či neplatnosť, sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Určenie existencie právnej skutočnosti (napríklad, že právny úkon je neplatný) odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti.

9. Ak žalobca zvolil určovaciu žalobu a neprichádza do úvahy určenie v zmysle § 137 písm. d) C.s.p., potom je povinnosťou žalobcu naliehavý právny záujem preukázať v zmysle § 137 písm. c) C.s.p. (rozhodnutie publikované v Z IV, s.176). Právnym záujmom, ktorý je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby, musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov, preto je nevyhnutné zistiť, aký právny dôvod vedie žalobcu k vyvolaniu súdneho sporu o určenie; či prípadný vyhovujúci rozsudok pre žalobcu, by bol po právnej stránke významným a užitočným, teda aby tento mal zmysel a to bez ohľadu na dôvody, ktoré viedli k podaniu žaloby.

10. Žalobca zdôvodňoval existenciu naliehavého právneho záujmu na určení tým, že bez rozhodnutia súdu je žalobca v právnej neistote ohľadne existencie nájomnej zmluvy a zároveň nie je možný výmaz poznámky v časti " iné údaje" z listu vlastníctva, pričom súčasný stav bráni žalobcovi vo výkone jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

11. Medzi stranami nie je sporné, že žalobca sa súdnou cestou domáha platenia nájomného, resp. vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľnosti, konanie ktoré je vedené na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 9C 325/2010 vo veci ktorej súd prvej inštancie rozhodol a v dôsledku, odvolania sa vec nachádza na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 8Co 181/2017. Určovací nárok (či zmluva o nájme zanikla naplnením účelu, a je zmluvou nepomenovanou) je prejudiciálnou otázkou pre žalobný nárok na plnenie. Uvedený právny záver vyplýva z rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré je publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky Z IV, s. 705 v zmysle ktorého „pre nedostatok naliehavého právneho záujmu v zmysle ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p. spravidla nemožno vyhovieť návrhu na rozhodnutie súdu určovacím výrokom, ak možno uplatniť nárok na plnenie“. Nedostatok naliehavého právneho záujmu v danej veci možno oprieť aj o rozhodnutie NS SR publikované v ZSP 78/2006 ktorého právna veta znie: „určovací žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu len predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo. V prípade, ak možno žalovať priamo na splnenie povinnosti, treba považovať určovaciu žalobu za neprípustnú, ktorá neslúži potrebám praktického života a nerieši spornosť, ale vedie k nárastu počtu súdnych sporov“.

12. Z doktríny preventívneho charakteru určovacej žaloby tiež vyplýva, že žalobný návrh na plnenie konzumuje aj určovací žalobný návrh. Podľa § 131 C.s.p. je žaloba legálne definovaná ako procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva. Ak spor vznikol z ohrozeného práva, uplatňuje sa právo na súdnu ochranu žalobou na určenie, či tu právo je alebo nie je. Ak spor vznikol z porušenia práva, uplatňuje sa právo na súdnu ochranu žalobou na plnenie. V danom prípade zo skutkových tvrdení možno ustáliť, že k porušeniu údajného práva žalobcu došlo, a preto je namieste žaloba na plnenie, čím je potretá existencia preventívneho charakteru určovacej žaloby. Zo žalobou koncipovaného petitu je navyše zrejmé, že žalobca sa domáha určenia, že zmluva o nájme zanikla, okolnosť ktorá sama o sebe zamedzuje podanie určovacej žaloby s preventívnym charakterom, pretože vo svojej podstate odporuje zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Je potrebné rešpektovať platné pravidlá, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 C.s.p.), v dôsledku čoho je vylúčené, aby sa stal pre rozhodnutie súdu rozhodný stav, ktorý v čase vyhlásenia rozhodnutia nezodpovedá skutočnosti. Pri určení, že zmluva o nájme zanikla, by vypovedal rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Pre rozsudok súdu teda nemôže byť rozhodujúci stav, ktorý tu už nie je (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 25. novembra 2002 sp. zn. 2 Cdo 76/02).

13. Nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení bráni odvolaciemu súdu vo veci ďalej konať, meritórne sa ňou zaoberať, pretože ak súd nemá preukázaný naliehavý právny záujem na danom určení je súčasne vylúčené, aby bola žaloba preskúmaná súdom po stránke vecnej (porovnaj Rozsudky NS SR sp. zn. 1 Cdo 91/2006, 2 Cdo 231/2007) v dôsledku čoho odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ktorým žalobu žalobcov zamietol podľa § 387 ods.1 a 2 C.s.p ako vecne správny potvrdil

14. O náhrade trov odvolacieho konania žalovaného rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobcu nevyhovel a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej potvrdil, mal žalovaný v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).
Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).